

Nieuwsbrief - BPR Updates 2024-7

Nummer 7, 2024

Redactie: mr. drs. F.J.P. Lock en mr. M.E.A. Möhring.

INHOUDSOPGAVE

Beslag en executie

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:3575](#) 21-05-2024

Lijfswang tot tenuitvoerlegging alimentatie.

Dagvaardingsprocedure

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:918](#) 21-06-2024

Tegen afwijzing wrakingsverzoek staat geen beroep open.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:684](#) 19-03-2024

Uitvoerbaarheid bij voorraad past niet in wettelijke regeling artikel 7:268 lid 2 BW.

Procederen algemeen

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:825](#) 07-06-2024

Wvggz-klacht; verhouding tussen beslissing klachtencommissie en beslissing rechter.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:916](#) 21-06-2024

Alle appartementseigenaars moeten worden opgeroepen.

Rechtsmiddelen

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:1446](#) 28-05-2024

Beroepschrift per e-mail 17 seconden te laat ingediend.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:818](#) 07-06-2024

Hof miskent grievenstelsel.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:918](#) 21-06-2024

Tegen afwijzing wrakingsverzoek staat geen beroep open.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:924](#) 21-06-2024

Standaardtekstblok aangemerkt als toestemming tussentijds hoger beroep.

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:968](#) 28-06-2024

Hoger beroep mag ook na eerder bereikte overeenstemming op zitting.

Verzoekschriftprocedure

Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:1446 28-05-2024

Beroepschrift per e-mail 17 seconden te laat ingediend.

Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2024:916 21-06-2024

Alle appartementseigenaars moeten worden opgeroepen.

RECHTSPRAAK

Hoger beroep mag ook na eerder bereikte overeenstemming op zitting.

Ook als het verzoek van een partij in eerste aanleg is toegewezen, kan deze partij belang hebben bij het instellen van hoger beroep; hoger beroep kan immers ook uitsluitend dienen tot verandering of vermeerdering van verzoek.

In dit geding heeft de moeder verzocht een door haar in het inleidend verzoekschrift nader omschreven zorgregeling met betrekking tot de kinderen vast te stellen. De vader heeft zelfstandig verzocht de door hem omschreven zorgregeling vast te stellen. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling hebben partijen overeenstemming bereikt over een zorgregeling. De rechtbank heeft deze afspraken vastgelegd in de beschikking.

De moeder is in hoger beroep gegaan en heeft verzocht haar inleidende verzoeken over de zorgregeling alsnog toe te wijzen. Daaraan heeft zij ten grondslag gelegd dat de afgesproken zorgregeling niet werkt en dat het de vader niet lukt om die regeling na te komen. Het hof heeft de moeder niet-ontvankelijk verklaard in haar verzoeken in hoger beroep omdat de moeder in eerste aanleg heeft verkregen waarom ze heeft verzocht en het hoger beroep er niet voor dient om de beschikking waarbij het verzoek is toegewezen ongedaan te maken.

Dit oordeel houdt in cassatie geen stand. Ook als het verzoek of de vordering van een partij in eerste aanleg is toegewezen, kan deze partij belang hebben bij het instellen van hoger beroep; hoger beroep kan immers ook uitsluitend dienen tot verandering of vermeerdering van verzoek of eis. Het stond de moeder dan ook vrij om in hoger beroep te verzoeken een zorgregeling vast te stellen overeenkomstig haar inleidende verzoek, ongeacht of zij dat verzoek ter zitting in eerste aanleg had aangepast aan de aldaar bereikte overeenstemming.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 28-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:968

Zaaknummer: 23/04744

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, F.J.P. Lock, S.J. Schaafsma en F.R. Salomons

Advocaten: N.C. van Steijn

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Standaardtekstblok aangemerkt als toestemming tussentijds hoger beroep.

Rechtsmiddelclausule onderaan tussenbeschikking mocht door de appellant worden aangemerkt als toestemming voor tussentijds hoger beroep.

In een procedure over gezag, ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing heeft de rechtbank een tussenbeschikking gewezen. Op de laatste pagina van die beschikking (na de ondertekening) staat een tekstblok met als inhoud dat tegen de beschikking binnen drie maanden hoger beroep kan worden ingesteld. Het hof verklaart de moeder niet-ontvankelijk in haar hoger beroep tegen deze tussenbeschikking, op de grond dat de algemene en ongemotiveerde mededeling op de laatste pagina van de beschikking niet kan worden aangemerkt als een toestemming om tussentijds hoger beroep in te stellen; volgens het hof is de mededeling een abusievelijk geplaatste standaardtekst.

De Hoge Raad vernietigt de uitspraak van het hof. De moeder heeft de mededeling redelijkerwijs zo kunnen opvatten dat de rechtbank heeft bepaald dat van de tussenbeschikking tussentijds hoger beroep kan worden ingesteld zoals bedoeld in artikel 358 lid 4 Rv. Uit de inhoud van de mededeling kan niet worden afgeleid dat deze niet berust op een beslissing van de rechter. De rechtszekerheid eist dan dat ervan moet worden uitgegaan dat de rechtbank verlop voor tussentijds hoger beroep heeft gegeven.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:924

Zaaknummer: 23/04104

Rechters: M.V. Polak, T.H. Tanja-van den Broek, H.M. Wattendorff, F.J.P. Lock en S.J. Schaafsma

Advocaten: Y.E.J. Geradts

Wetsartikelen: 358 lid 4 Rv

RECHTSPRAAK

Tegen afwijzing wrakingsverzoek staat geen beroep open.***Hoge Raad gaat om: rechtsmiddelenverbod van artikel 39 lid 5 Rv kan niet langer worden doorbroken.***

Tijdens de mondelinge behandeling van een zaak bij het gerechtshof Den Haag heeft één van de partijen een verzoek tot wraking van de raadsheren ingediend. De wrakingskamer van het hof heeft dat verzoek afgewezen. Daartegen is cassatie ingesteld. De Hoge Raad verklaart de partij in dat beroep niet-ontvankelijk.

Artikel 39 lid 5 Rv bepaalt dat tegen de beslissing op een verzoek tot wraking geen voorziening openstaat. Dit rechtsmiddelenverbod berust op de gedachte dat de mogelijkheid van een tussentijds beroep tegen een afwijzende beslissing op een verzoek tot wraking de hoofdzaak te veel zou ophouden. In eerdere rechtspraak heeft de Hoge Raad geoordeeld dat het rechtsmiddelenverbod kan worden doorbroken als wordt aangevoerd dat de rechter de regeling met betrekking tot de wraking ten onrechte niet heeft toegepast, of buiten het toepassingsgebied ervan is getreden, dan wel zodanige essentiële vormen niet in acht heeft genomen dat van een eerlijke en onpartijdige behandeling van het verzoek tot wraking niet kan worden gesproken (de zogenoemde doorbrekingsgronden). De Hoge Raad komt nu van die rechtspraak terug, op grond van het volgende.

Een partij die een verzoek tot wraking heeft gedaan dat is afgewezen of ten onrechte niet in behandeling is genomen, heeft de mogelijkheid in de hoofdprocedure in een hogere instantie aan te voeren dat de aangevochten rechterlijke beslissing niet in stand kan blijven omdat wegens het ontbreken van onpartijdigheid van de rechter(s) geen sprake is geweest van een eerlijke procedure (fair trial) als bedoeld in artikel 6 EVRM. De grond waarop het verzoek tot wraking berustte, kan dus in hoger beroep of beroep in cassatie van een einduitspraak – of, met verlof, van een na de beslissing op het verzoek tot wraking gedane tussenuitspraak – aan de orde worden gesteld. Een rechtsmiddelenverbod staat daaraan niet in de weg. De verzoeker tot wraking heeft in zoverre geen belang bij een zelfstandig beroep tegen de beslissing op zijn verzoek. In de wetsgeschiedenis van artikel 39 lid 5 Rv is in dit verband opgemerkt dat de toetsing van de bezwaren met betrekking tot de rechterlijke onpartijdigheid opgaat in de toetsing van de bestreden uitspraak. Het belang van een partij om een beslissing op een

verzoek tot wraking afzonderlijk aan een hogere rechter te kunnen voorleggen legt tegenover het belang bij voortgang van de procedure onvoldoende gewicht in de schaal, ook al berust het rechtsmiddel op doorbrekingsgronden. Daarom kan niet langer op doorbrekingsgronden hoger beroep of beroep in cassatie worden ingesteld van een beslissing op een verzoek tot wraking.

Rechterlijk overgangsrecht: het voorgaande geldt niet voor gevallen waarin reeds voor de datum van de uitspraak van de Hoge Raad een rechtsmiddel is aangewend tegen een beslissing op een verzoek tot wraking.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:918

Zaaknummer: 23/04892

Rechters: T.H. Tanja-van den Broek, C.E. du Perron, H.M. Wattendorff, S.J. Schaafsma en F.R. Salomons

Advocaten: J. van Weerden en I.M.A. Lintel

Wetsartikelen: 39 lid 5 Rv

RECHTSPRAAK

Alle appartementseigenaars moeten worden opgeroepen.

Rechter mag niet beslissen op verzoeken tot vernietiging VvE-besluit en tot verlenen vervangende machtiging zonder alle appartementseigenaars op te roepen.

De drie eigenaars van appartementen in een appartementencomplex hebben de kantonrechter verzocht een vervangende machtiging (art. 5:140 lid 1 BW) te verlenen voor de wijziging van de splitsingsakte. De eigenaars van vier andere appartementen in het complex hebben zich daartegen verzet en hebben de kantonrechter verzocht het daarmee verband houdende VvE-besluit op de voet van artikel 5:130 BW te vernietigen. Er zijn nog meer appartementseigenaars lid van de VvE (hierna: de overige appartementseigenaars), maar die zijn niet in de procedure betrokken.

Het hof heeft overwogen dat het geen aanleiding ziet om de overige appartementseigenaars op de verzoeken te horen. De Hoge Raad oordeelt dat het hof niet op de verzoeken had mogen beslissen zonder eerst de overige appartementseigenaars op te roepen om daarop te worden gehoord. Het verzoek tot vernietiging van het VvE-besluit heeft betrekking op de vaststelling van rechten en verplichtingen van de appartementseigenaars, en de beslissing op dat verzoek bindt hen allen. Dat geldt ook voor het verzoek tot verlening van de vervangende machtiging ten behoeve van de wijziging van de splitsingsakte, en de daarop te nemen beslissing. Dit betekent dat de rechter op deze verzoeken slechts kan beslissen in een geding waarin alle appartementseigenaars zijn betrokken. Dit volgt ook uit artikel 5:130 lid 3 BW en artikel 5:140 lid 4 BW in verbinding met artikel 5:139 lid 1 BW. Deze voorschriften geven voor de daarin aan de orde zijnde gevallen uitdrukking aan het in artikel 6 EVRM en artikel 19 Rv vervatte beginsel van hoor en wederhoor. De rechter moet er ambtshalve op toezien dat aan die voorschriften wordt voldaan.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 21-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:916

Zaaknummer: 23/04305 en 23/04305

Rechters: M.V. Polak, F.J.P. Lock, A.E.B. ter Heide, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: J.P. van den Berg en K. Aantjes

Wetsartikelen: 5:130 BW, 5:140 BW, 19 Rv, 6 EVRM, 5:130 BW, 5:140 BW, 19 Rv en 6 EVRM

RECHTSPRAAK

Wvggz-klacht; verhouding tussen beslissing klachtencommissie en beslissing rechter.

Rechter beslist over de hele klacht, maar is gebonden aan beslissingen van de klachtencommissie voor zover partijen ondubbelzinnig te kennen geven daarover geen beslissing van de rechter te verlangen.

Betrokkene verblijft in een accommodatie van de zorgaanbieder. Betrokkene heeft op de voet van artikel 10:3 Wvggz klachten ingediend bij de klachtencommissie tegen vier beslissingen van de zorgaanbieder. Het gaat om beslissingen van de zorgaanbieder tot het verlenen van verplichte zorg (art. 8:9 Wvggz), waarbij betrokkene onder meer beperkingen zijn opgelegd in verlofbewegingen, telefoongebruik en het ontvangen van bezoek, en om een beslissing van de zorgaanbieder tot het verlenen van tijdelijke verplichte zorg in noodsituaties (art. 8:12 Wvggz), waarbij betrokkene beperkingen zijn opgelegd in het ontvangen van bezoek en is bepaald dat de woon- of verblijfsruimte op gedragsbeïnvloedende middelen en gevaarlijke voorwerpen kan worden onderzocht. De klachtencommissie heeft alle vier de klachten formeel gegrond verklaard en drie van de vier klachten ook inhoudelijk gegrond verklaard.

De zorgaanbieder heeft bij de rechtbank een verzoekschrift als bedoeld in artikel 10:7 Wvggz ingediend met betrekking tot de inhoudelijk gegrond verklaarde klachten en heeft verzocht die alsnog inhoudelijk ongegrond te verklaren. De rechtbank oordeelt dat de klachten inhoudelijk ongegrond zijn. In het dictum vernietigt de rechtbank de beslissing van de klachtencommissie en verklaart de klacht alsnog ongegrond.

De Hoge Raad legt uit dat dit in een geval als dit niet het juiste dictum is.

Artikel 10:10 Wvggz gaat ervan uit dat de rechter – als hij tot een ander oordeel over de klacht komt dan de klachtencommissie – niet de beslissing van de klachtencommissie vernietigt, maar in het dictum van zijn uitspraak beslist over de klacht die in het verzoekschrift op grond van artikel 10:7 lid 1 Wvggz aan hem is voorgelegd. De beslissing van de rechter treedt in de plaats van de beslissing van de klachtencommissie over die klacht. In dit geval heeft de zorgaanbieder in zijn verzoekschrift die klachten van betrokkene aan de rechter voorgelegd en

ten aanzien van deze klachten ondubbelzinnig te kennen gegeven dat hij uitsluitend een beslissing van de rechtbank verlangde voor zover deze klachten door de klachtencommissie inhoudelijk gegrond waren bevonden. Betrokkene heeft van zijn kant niet gevraagd om een andere beslissing dan de klachtencommissie heeft gegeven. Gelet hierop diende de rechtbank de beslissing van de klachtencommissie voor het overige te eerbiedigen en kon de rechtbank niet – zoals zij in het dictum van haar beschikking heeft gedaan – de desbetreffende klachten van betrokkene alsnog integraal ongegrond verklaren. Die klachten waren immers volgens de klachtencommissie (formeel) gegrond, en over dat deel van de beslissing wilde geen van partijen een oordeel van de rechter. De rechtbank kon dan ook niet anders dan de klachten in het dictum gegrond verklaren. Uit de overwegingen van de rechtbank blijkt dan wel dat deze gegrondverklaring uitsluitend berust op de formele en niet op de inhoudelijke bezwaren die betrokkene heeft aangevoerd tegen de beslissingen van de zorgaanbieder.

De Hoge Raad doet zelf de zaak af door de drie klachten gegrond te verklaren.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:825

Zaaknummer: 24/00299

Rechters: M.V. Polak, C.E. du Perron, C.H. Sieburgh, S.J. Schaafsma en K. Teuben

Advocaten: J.A.J. Leeman

Wetsartikelen: 10:7 Wvggz en 10:10 Wvggz

RECHTSPRAAK

Hof miskent grievenstelsel.

Tegen het oordeel dat de leverancier de overeenkomst heeft ontbonden was geen grief gericht, zodat het hof niet van iets anders mocht uitgaan.

Tussen partijen bestaat een energieleveringsovereenkomst. Wegens een regelmatige betalingsachterstand van de afnemer, heeft de leverancier op enig moment aan de afnemer meegedeeld dat zij de leveringsovereenkomst tegen vaste tarieven heeft omgezet in een leveringsovereenkomst tegen dagmarktprijzen voor de rest van de gecontracteerde periode. De afnemer heeft gevorderd dat de leverancier wordt bevolen elektriciteit en gas te blijven leveren tot de einddatum van de leveringsovereenkomst op basis van de overeengekomen vaste tarieven. De voorzieningenrechter heeft dit afgewezen, en daartoe onder meer geoordeeld dat de leverancier op grond van de algemene voorwaarden de overeenkomst heeft ontbonden. Het hof vernietigt het vonnis van de voorzieningenrechter. Het hof heeft daartoe onder meer overwogen dat de leverancier de overeenkomst wel had mogen ontbinden (beëindigen) maar dat het dat niet heeft gedaan; de leverancier heeft in plaats daarvan de overeenkomst (de tarieven) aangepast en daartoe was de leverancier niet bevoegd.

De klacht in cassatie tegen dat oordeel slaagt. De gedingstukken laten geen andere conclusie toe dan dat de afnemer in hoger beroep geen grief heeft gericht tegen de overweging van de voorzieningenrechter dat de leverancier de leveringsovereenkomst heeft ontbonden. Het stond het hof daarom niet vrij om te oordelen dat de leverancier de leveringsovereenkomst niet heeft ontbonden, maar heeft aangepast.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 07-06-2024

ECLI: ECLI:NL:HR:2024:818

Zaaknummer: 23/00917

Rechters: M.J. Kroeze, H.M. Wattendorff en A.E.B. ter Heide

Advocaten: P.A. Fruytier

Wetsartikelen:

RECHTSPRAAK

Beroepschrift per e-mail 17 seconden te laat ingediend.***Niet-ontvankelijk in hoger beroep omdat beroepschrift is ingediend net na middernacht na laatste dag beroepstermijn.***

De termijn voor het instellen van hoger beroep tegen de beschikking van de rechtbank liep af op 20 juni 2023. Het beroepschrift is per e-mail verzonden en blijkens de registratie van het systeem van het hof (Veilig Mailen Zivver) ontvangen op 21 juni 2023 te 0.00 uur, en volgens de bevestiging die de vrouw van Zivver heeft ontvangen om 0.00.17 uur. Het beroepschrift is dus ingediend in de eerste minuut van 21 juni 2023 en daarmee buiten de wettelijke beroepstermijn. Niet is gebleken dat zich op de laatste dag van de beroepstermijn een verstoring van de toegang tot Veilig Mailen heeft voorgedaan. De man is dan ook niet-ontvankelijk in het hoger beroep.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 28-05-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:1446

Zaaknummer: 200.328.819 en 200.328.821

Rechters: A.R. Sturhoofd, H.A. van den Berg en F. Kleefmann

Advocaten: M.K. de Menthon Bake en S. Benayad

Wetsartikelen: 33 Rv, 806 Rv en 9 Bep

RECHTSPRAAK

Lijfswang tot tenuitvoerlegging alimentatie.***Het belang van de vrouw bij de toepassing van lijfswang als laatste redmiddel weegt zwaarder dan het belang van de man.***

De man voldoet vanaf 2015 niet vrijwillig aan zijn alimentatieverplichting. De achterstallige partneralimentatie is opgelopen tot bijna € 130.000. De man geeft geen inzicht in zijn financiële situatie. De verkoopopbrengsten van de gezamenlijke vakantiewoning en camper heeft hij geheel voor zichzelf gebruikt, en hij leidt een riant leven. Er is geen mogelijkheid om via beslag de alimentatievordering te innen. Het belang van de vrouw bij de toepassing van lijfswang weegt zwaarder dan het belang van de man. Het hof staat de tenuitvoerlegging bij lijfswang toe, vanaf vier weken na betekening van het arrest.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 21-05-2024

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2024:3575

Zaaknummer: 200.331.607

Rechters: C. Coster, I.A. Vermeulen en E.F. Groot

Advocaten: C.M. de Jonge en J. Knotter

Wetsartikelen: 585 Rv, 587 Rv en 588 Rv

RECHTSPRAAK

Uitvoerbaarheid bij voorraad past niet in wettelijke regeling artikel 7:268 lid 2 BW.

Huur mag worden voortgezet totdat onherroepelijk op de vordering is beslist.

In het bestreden vonnis is de vordering van de bewoner om te bepalen dat hij de huur van de woning zal voortzetten afgewezen. De tegenvordering van de verhuurder is toegewezen. De bewoner is veroordeeld het gehuurde binnen zes weken te ontruimen. Deze veroordeling is uitvoerbaar bij voorraad verklaard. De kantonrechter heeft daartoe overwogen:

'Geeoordeeld is immers dat [X] de woning zonder recht of titel gebruikt, waarbij het gaat om een, uiterst schaarse, sociale huurwoning, waarbij [X] zich feitelijk ten onrechte in een voorrangpositie manoeuvreert, wanneer hij nog in de woning zal mogen verblijven, totdat onherroepelijk op deze zaak is beslist.'

Het hof onderschrijft het betoog van de bewoner dat de uitvoerbaar bij voorraadverklaring in het bestreden vonnis berust op een kennelijke misslag. De bewoner heeft zijn vordering gebaseerd op artikel 7:268 lid 2 BW. Daarin is opgenomen dat de persoon die in de woonruimte zijn hoofdverblijf heeft en met de overleden huurder een duurzame gemeenschappelijke huishouding heeft gehad, de huur voortzet gedurende zes maanden na het overlijden van de huurder en nadien, indien de rechter dit heeft bepaald op een daartoe strekkende vordering en in elk geval zolang op deze vordering niet onherroepelijk is beslist. Uit die laatste zinsnede volgt dat de bewoner in beginsel gerechtigd is de huur voort te zetten totdat in het door hem ingestelde hoger beroep onherroepelijk op zijn vordering is beslist. Met de uitvoerbaar bij voorraadverklaring van de tegenvordering tot ontruiming is de kantonrechter ten onrechte voorbijgegaan aan deze wettelijke regeling. De uitvoerbaar bij voorraadverklaring berust op een belangenafweging waar de toepasselijke wettelijke regeling geen ruimte voor biedt. Het hof schorst de tenuitvoerlegging.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 19-03-2024

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2024:684

Zaaknummer: 200.332.049

Rechters: L. Alwin, M.A. Wabeke en E.K. Veldhuijzen van Zanten

Advocaten: S. Aarsman en R.A. Veldman